

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. С., 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разглежда докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20221110212938 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „И.Т.С.И.“ ООД, ЕИК XXX, със седалище и адрес на управление в гр.С., район „С.“, ул.“И.“ № 78, представлявано от .Х.П.Г. – управител, срещу Наказателно постановление № 662116 – F671817/15.09.2022 г., издадено от Директор на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП С., с което на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 600 /шестстотин/ лева на основание чл. 178 ЗДДС за нарушение на чл. 132, ал. 6, вр. ал. 5 от ЗДДС.

В жалбата се релевират пространни доводи в подкрепа на обстоятелството, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и поради несъответствие с целта на закона. Конкретно се поддържа, че не се доказва от доказателствата по делото датата на извършеното нарушение, като остава неясно защо наказващият орган определя за дата на извършване на нарушението 16.08.2022 г., след като заявлението е подадено на 09.08.2022 г., а същото е следвало да се подаде в срок до 25.02.2022 г. Сочи се, че посочването на точната дата и място на нарушението е основен признак от състава на твърдяното нарушение и видно от чл. 42 от ЗАНН е абсолютно необходим

задължителен реквизит на АУАН, като е недопустимо той да се извежда по тълкувателен път от цитираните от административнонаказващия орган норми. На следващо място се излага, че са нарушени нормите на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, доколкото в процесния случай нарушителят не е бил поканен за съставянето на акта и последният е съставен в негово отсъствие. Отделно от изложеното се поддържа, че наказващият орган е приложил неправилно закона, тъй като наложеното наказание е явно несправедливо и несъобразено с материалния закон поради наличие на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения се релевира искане към съда за отмяна на наказателното постановление, а в условията на алтернативност – наказателното постановление да бъде изменено, като санкцията бъде индивидуализирана в минимално предвидения в закона размер.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В ангажирано по делото писмено становище се поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление по съображенията, развити в жалбата.

Административнонаказващият орган се представлява от юрк.Б., която изразява становище за неоснователност на подадената жалба и за потвърждаване на обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Депозираната жалба срещу процесното НП е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Софийски районен съд, след като обсъди доводите в същата, както и събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира следното:

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема следната фактическа обстановка:

Съгласно споразумение за създаване на обединение от 15.11.2021 г., сключено между „И.Т.С.И.“ ООД, ЕИК XXX и „Й.К.Т“ ЕООД с ЕИК XXXX, се създадо „Т.С.СТ.3.“ ДЗЗД с Булстат XXX. Водещ съдружник според сключеното споразумение бил жалбоподателят „И.Т.С.И.“ ООД, ЕИК XXX.

Дружеството по Закона за задълженията и договорите било създадено с цел участие в открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: "Актуализация и оптимизация на общинската транспортна схема, квота на Община СТ.З. и разработване на тарифна политика" с възложител - Община СТ.З..

Водещият съдружник „И.Т.С.И.“ ООД, ЕИК ХХХ, бил регистриран по реда на ЗДДС от 31.05.2013 г. по негова инициатива.

На 18.02.2022 г. бил сключен договор с № 348 за възлагане на гореописаната обществена поръчка с възложител Община СТ.З. и обединение „Т.С.СТ.З." - изпълнител.

„Т.С.СТ.З." ДЗЗД с ЕИК ХХХ подало заявление за регистрация по ЗДДС на 09.08.2022 г. с вх. № 0000-0108543/09.08.2022 г. С акт за регистрация по ЗДДС № ХХХХ от 16.08.2022 г. дружеството по ЗЗД било регистрирано по този закон.

При извършена проверка от органите по приходите било установено, че споразумението за създаване на обединение съдържа отлагателна клауза, поради което следвало да се приеме, че договорът за създаване на дружеството има правно действие от момента на сключване на договор между възложителя и гражданското дружество, с който на същото се възлага изпълнение на обществената поръчка. Било констатирано, че от датата на сключване именно на този възлагателен договор е започнал да тече срокът на подаване на заявление за регистрация по ЗДДС от неперсонифицираното дружество, като тази дата се смята за датата на регистрация на дружеството по ЗДДС, съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 6 от Закона. Проверяващите приели, че тъй като съдружник е лице, регистрирано по ЗДДС и на дружеството е възложено с договор изпълнението на обществената поръчка, то са налице основания за регистрация по ЗДДС на „Т.С.СТ.З." ДЗЗД с Булстат ХХХ, съгласно чл. 132, ал. 5 от ЗДДС, а „И.Т.И." ООД с ЕИК ХХХ, /водещ съдружник в „Т.С.СТ.З." ДЗЗД с Булстат ХХХ/ е бил задължен съгласно изискванията на чл. 132, ал. 6 от ЗДДС да подаде заявление за регистрация в 7 - дневен срок от датата на сключване на възлагателен договор за изпълнение на обществената поръчка с възложител община СТ.З. с ЕИК ХХХ, в срок до 25.02.2022 г. включително, а заявлението за регистрация по ЗДДС било подадено на 09.08.2022 г. с вх. № 0000-0108543/09.08.2022 г.

Предвид направените в хода на проверката констатации, на 17.08.2022 г. св. С. Н. Х., на длъжност „старши инспектор по приходите“ в НАП – С., съставила АУАН № F671817/17.08.2022 г. срещу „И.Т.И.“ ООД с ЕИК XXX, за извършено административно нарушение на чл. 132, ал. 6 ЗДДС, вр. чл.132, ал. 5 ЗДДС.

АУАН е връчен на 17.08.2022 г. на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател, който го подписал без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не били депозирани от страна на санкционирано дружество писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № 662116 – F671817/15.09.2022 г., издадено от Директор на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП С., с което на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 600 /шестстотин/ лева на основание чл. 178 ЗДДС за нарушение на чл. 132, ал. 6, вр. ал. 5 от ЗДДС.

Препис от наказателното постановление бил връчен на представляващия дружеството на 26.09.2022 г. лично и срещу подпис, който в законоустановения срок подал жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител С. Н. Х..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, а и между страните няма спор по отношение на правнорелевантните факти, като е налице спор относно приложимото право.

От показанията на св. С. Х. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при

проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля Х. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същата като актосъставител е възприела възпроизведените от нея в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

На първо място настоящият съдебен състав намира, че както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни държавни органи, в рамките на предоставените им правомощия, като са спазени изискванията за материална и местна компетентност.

Събраните в хода на съдебното следствие доказателства установяват извършване на административно нарушение по смисъла на чл. 132, ал. 6, вр. ал. 5 ЗДДС, тъй като жалбоподателят, в качеството му на регистрирано по ЗДДС лице и като водещ съдружник в „Т.С.СТ.3.“ ДЗЗД с Булстат XXX, е бил задължен съгласно изискванията на чл. 132, ал. 6, вр. ал. 5 от ЗДДС да подаде заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на регистрацията на „Т.С.СТ.3.“ ДЗЗД с Булстат XXX, която се смята за дата на регистрацията на

дружеството по ЗДДС, а именно до 25.02.2022 г. включително, а заявлението за регистрация по ЗДДС на ДЗЗД е подадено на 09.08.2022 година, респективно със закъснение.

Въпреки тези констатации обаче съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде отменено поради съществени процесуални нарушения, изразяващи се в грешно определяне на датата на нарушението от страна на наказващия орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 5 от ЗДДС: "Задължително се регистрира по този закон неперсонифицирано дружество, в което участва съдружник, който е регистрирано по този закон лице", а в разпоредбата на чл. 132, ал. 6 от ЗДДС се сочи, че: "Регистрацията по ал. 5 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на създаване на неперсонифицираното дружество, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон. Когато съдружникът се регистрира по този закон след датата на създаване на неперсонифицираното дружество, заявлението се подава в 7-дневен срок от датата на регистрацията на съдружника, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон."

В противоречие с чл. 42, т. 3 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, в АУАН и в НП наказващият орган погрешно е приел, че нарушението е извършено на 16.08.2022 г. (с оглед посочената крайна дата, на която жалбоподателят е можел да изпълни правомерно – 25.02.2022 г.). В случая АНО твърди да е налице административно нарушение, което се осъществява чрез бездействие. Макар и да има продължителен характер, поради своето естество, нарушението чрез бездействие има начален и краен момент. В конкретния случай осъществяването на нарушението чрез бездействие е започнало на деня, следващ този, на който изтича срокът за изпълнение. Този ден е следвало да бъде посочен в АУАН и НП като дата на начало на извършване на нарушението. Съгласно приетото от съда това е датата 28.02.2022 г. (понеделник – работен ден). Обстоятелството, че денят, в който жалбоподателят е могъл законосъобразно да изпълни, е бил присъствен – 25.02.2022 г. (петък), обуславя като дата на нарушението денят, следващ посочения в закона краен срок. Ето защо нарушението е следвало да се счита за извършено на 28.02.2022 г. – първият работен ден след изтичането на срока, а не денят, посочен в АУАН и НП – 16.08.2022 г., която е всъщност

датата, на която е констатирано административното нарушение.

Административното нарушение, предмет на НП, се изразява в неизпълнение на скрепено със срок законово задължение и се осъществява чрез бездействие. Датата на извършване на нарушението е датата, следваща последния ден от срока за изпълнение на задължението. Нарушението е извършено в първия ден след изтичането на срока и създава трайно противоправно състояние /продължено нарушение/. В случая, продълженото нарушение е извършено юридически на конкретна дата - датата след изтичането на законовия срок, в който е следвало да се подаде заявление за регистрация. Касае се за нарушение, чието изпълнително деяние е под формата на бездействие и същото следва да се характеризира с начален момент – денят след срока за изпълнение на задължението до краен такъв, в който нарушението е довършено или констатирано. От това, че нарушението е продължено не следва обаче, че датата на нарушението не е съществена част от административнонаказателното обвинение. Затова тук следва да се посочи първо, че чл. 53, ал. 2 ЗАНН касае само нередовност в АУАН, но не и в НП. Второ, датата на нарушението не е сред нередовностите, които могат да бъдат надлежно преодолені чрез правилото на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Следователно, грешното посочване на датата на извършване на нарушението в АУАН и в НП е в нарушение на изискванията чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Процесуалният пропуск е съществен, защото в хода на съдебното следствие не могат да се установяват факти, с които да се допълва, коригира или конкретизира административнонаказателното обвинение. Касае се за правораздавателна административнонаказателна дейност, която е изцяло подчинена на ЗАНН, а за неуредените случаи - на НК и НПК (на основание препращащите норми на чл. 11 и чл. 84 ЗАНН). Допуснатият порок несъмнено нарушава правото на защита на санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение, респ. води до невъзможност да се определи по недвусмислен начин предметът на доказване /чл. 102 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН/, което е в правомощията единствено на административнонаказващия орган.

Съобразно гореизложеното, в административнонаказателното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което е неотстранимо и на това основание атакуваното наказателно постановление подлежи на отмяна /в този смисъл Решение № 1698 от 9.03.2020 г. на АдмС - С. по адм.д. № 141/2020 г.,

Решение № 7699 от 9.12.2015 г. на АдмС - С. по адм. д. № 9008/2015 г.,
Решение № 2922 от 28.04.2016 г. на АдмС - С. по адм. д. № 12447/2015 г.,
Решение № 3614 от 04.06.2021 г. по к. а. н. д. 3327/2021 по описа на АССГ 11-
ти касационен състав и други/. Неспазването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е
винаги съществено нарушение, доколкото води до ограничаване правото на
защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на
съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно
постановление. Нещо повече, неправилното определяне на датата на
нарушението пречи да се определи началният момент, от който започват да
текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за
административнонаказателното преследване.

Ето защо обжалваното наказателно постановление следва да бъде
отменено.

С оглед изхода на делото право на разноски има въззивникът, който не
претендира такива, а и не е представил доказателства за уговарянето и
плащането им. Поради тази причина съдът не следва да му присъжда
разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 662116 – F671817/15.09.2022
г., издадено от Директор на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП С., с което
на дружеството – жалбоподател „И.Т.С.И.“ ООД, ЕИК XXX, е наложена
имуществена санкция в размер на 600 /шестстотин/ лева на основание чл. 178
ЗДДС за нарушение на чл. 132, ал. 6, вр. ал. 5 от ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред
Административен съд - гр. С. на основанията, предвидени в НПК и по реда на
Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за
изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____